

НОВЫ ЧАС

«САЛЁНАЯ» ВАЛЮТА

Стар. 6

СТРАХ — НЕ ПРЫЧЫНА ПАРАЗЫ

Незалежны інстытут сацыяльна-эканамічных і палітычных даследаванняў (НІСЭПД) зрабіў аналіз поствыбарчых настроў у беларускім грамадстве

Стар. 5

ЕГИПЕЦКАЯ ВАНДЭЯ

Пра асаблівасці егіпецкай контррэвалюцыі журналіст «НЧ» Алег Новікаў гутарыць з маскоўскім палітолагам, спецыялістам па Усходу Маркам Васільевым

Стар. 11

АРАБСКАЯ ДЖЭЙН ОСТЫН

Стар. 14

ЧИТАЙЦЕ
Ў НАСТУПНЫМ НУМАРЫ!

ЖЫЦЦЁ БАРЫСА ПЯТРОВІЧА

Нарыс Аляксандра Тамковіча
з новага цыклу «Лёсы. Працяг»

МЕРКАВАННЕ

СТАНЦЫЯ ПРЫЗНАЧЭННЯ...

Канстанцін СКУРАТОВІЧ

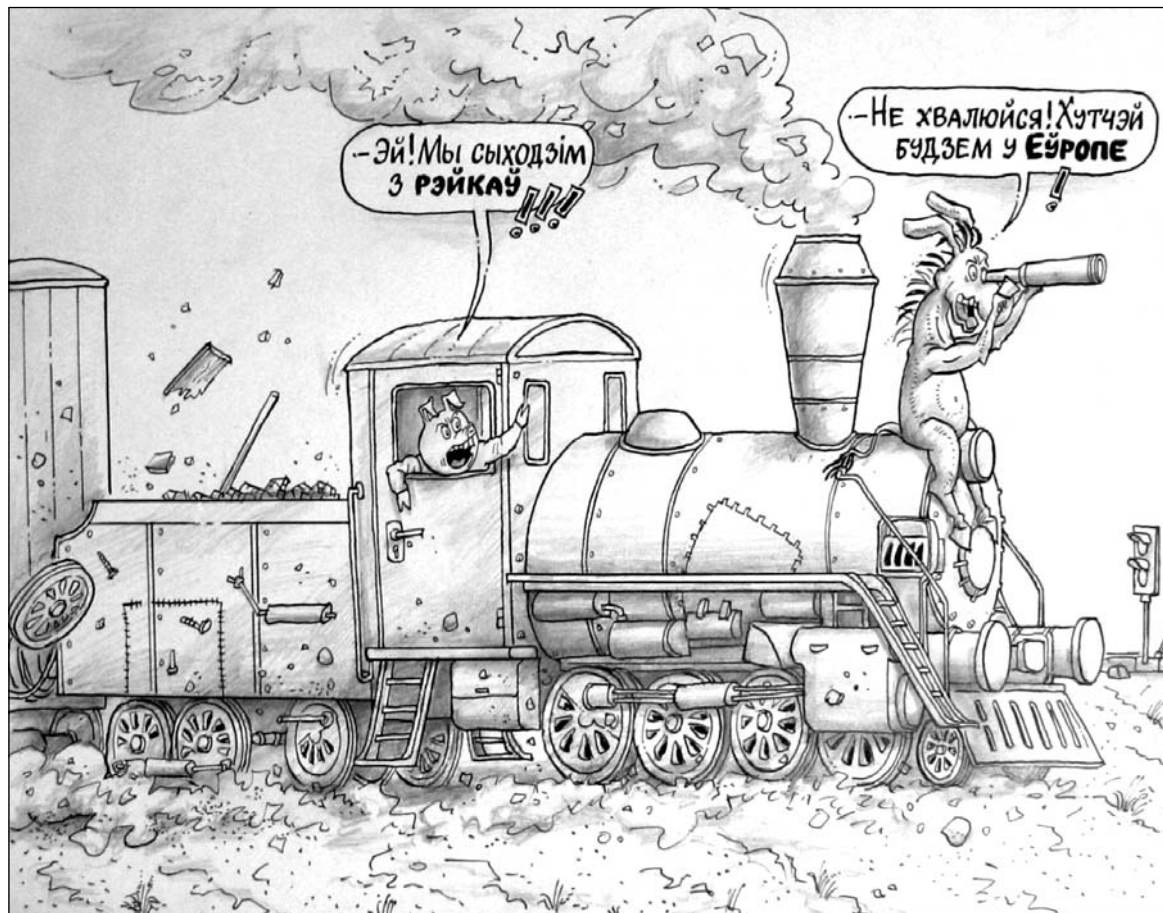
Як паведамлілі СМІ, на сваім пасяджэнні 1 лютага Савет міністраў не абмяркоўваў мэты і задачы сацыяльна-эканамічнага развіцця краіны. Іх раней вызначылі іншыя людзі.

У каментарых тлумачыцца: гэта зрабіў сам народ праз ІV Усебеларускі народны сход, які ўхваліў пазіцыі, вызначаныя прэзідэнтам краіны. Для тых, хто не ведае, — вышэйшага дзяржслужбоўца Беларусі завуць Аляксандрам Лукашэнкам.

На яго думку, праз пяць гадоў беларусы павінны жыць як еўрапейцы. Гэта вельмі тонкі падыход. Бо прапануецца менавіта жыць, а не быць. Задача і складаная, і адначасова далікатная. Прыкладам, вясцоўцы добра ведаюць — дай свінні волю, яна з'есць тое ж, што есць чалавек. Да апошняга каліва і да апошняй кроплі. Але ж папрасі свінню быць чалавекам...

Не трэба тлумачыць, што Міхаіл Мясніковіч, новы старшыня нашага ўрада, трапіў у даволі складаную сітуацыю: яму трэба падабраць інструменты для выканання гэтай не чуванай у свеце місіі. Надзея на тое, што Мясніковіч, які да гэтага часу паспяхова вырашыў амаль што тузін вельмі складаных задач, справіцца і з гэтай. Не горай за іншых акадэмікаў. Народная селекцыя, каб вы ведалі: калі вам падабаецца салодкая бэра, то не чакайце міласці ад вартаўнікоў, сарвіце і з'ешце!

Зразумела, гэта чысцюткі плагіят. Калі па-добраму, то за выкарыстанне доўшняга ноўхаў трэба было б нейкую драбязу адсылаць нашчадкам Івана Мічурына ў расійскі Казельск. Але

ж бягучы год (як тут не ўспомніць часы ВКП(б)-КПСС — год вырашальны, год канчатковы) абвешчаны ідэалагамі годам прадпрымальнасці. Не бракуе, што яшчэ ўчора прадпрымальнікаў абзывалі «вашывымі блохамі». Лозунг дня: «Толькі бізнэс, нічога асабістага!» І таму фактычны плагіят падаецца як працяг вельмі паспяховай колішняй ленынскай новай эканамічнай палітыкі — НЭПу.

НЭП дык НЭП. Калісьці з яго дапамогай Расію ператварылі ў СССР, з турмы народаў зрабілі імперыю зла. А зараз? Вось што распавёў Мясніковіч: «Усе праграмы і мерапрыемствы павінны забяспечыць выхад Беларусі па ўзроўню і якасці жыцця на сярэднееўрапейскія

паказчыкі, як у Польшчы і Чэхіі. Выкананне гэтых праграм, усе лічбы і працэнты павінны даць у выніку такі плён».

Не ведаю, як там у Чэхіі. Пасля ўводу савецкіх танкаў у Прагу ў жніўні 1968 года гэту краіну ад нас закрылі так шчыльна, што цалкам не адкрылі да гэтага часу. Што да Польшчы, то там ужо калісьці было, як зараз у нас — у каго болей, той і пан. Навідавоку: у слуг народа ўсяго болей, чым у гаспадара. І пануюць у нас над народамі не абамы з меркелямі, не абрамовічы нават, а простыя шклоўскія хлопцы, у якіх ніколі не было ні кала, ні двара. У сэнсе, уласных. А што зараз — бачна ўсім.

«Томіцеся, як наложніцы в гареме...» — пасміхаўся з такіх

Уладзімір Высоцкі. Нудна ім стала есці скаромнае ў адзіноце. Вырашылі падзяліцца з народамі? Кажуць, у вас жа скарб пад нагамі, а вы яго топчаце. Ад таго і галеча. Трэба ўзяць рыдлёўкі (зноў рыдлёўкі!) ды адкапаць.

Гучыць аптымістычна, але чуюцца старыя анекдоты пра дыстрофіка: «Сястра, забі камара!»... Вось што трэба зрабіць, каб жыць па-новаму, па словах віцэ-прэм'ера Сяргея Румаса, калі іх пералажыць на «нармальную чалавечую мову», як гэта некалі адзін выкшталцон палітык рабіў з «нармальнымі чалавечымі яйкамі». Значыцца, так. Трэба, каб беларуская курцыя дагнала па лаяканаснасці польскую, каб карова давала столькі ж малака, што і чэшская, каб беларускія

сыры зраўняліся па якасці са швейцарскімі, каб піва з айчыннага соладу было не горай за пільзенскае. Неабходна, каб беларускі калгаснік па прадукцыйнасці працы дагнаў галандскага фермера. А яшчэ трэба, каб хто даў грошы на новае прамысловае абсталяванне і тэхналогіі, каб была магчымасць выпускаць якасную прадукцыю.

Нехта спытаецца, а навошта такі тлум — жывем паціху і сваё «крышку мяса» (у сэнсе дэмакратыі) маем. А таму (у перакладзе на чалавечую мову), адказвае спадар Румас, што зараз знешнегандлёвай выручкі ад продажу айчыннага тавараў не хапае нават на закупку замежнай сыравіны і энерганосбітаў, лекаў ды кавы з гарбатай. Зноў жа, як у старым анекдоте: «Вам ежы хапае? — Хапае, нават застаецца. — А што робіцца з астаткамі? — З'ядаем, і яшчэ больш хочацца».

Дылема: чым больш не зарабляем, тым больш хочацца. Прыкладам, у 2009 крызісным годзе адмоўнае знешнегандлёвае сальда складала 7,3 мільярда долараў. А ў 2010-м, калі эканоміка, як нас пераконваюць, паздаравала, і ўдалося нават збольшага распрадаць складскія запасы, атрымалі мінус 9,6 мільярдаў. Выходзіць, што прыплюсавалі да мінуса яшчэ 2,3 мільярда. Прыкладна столькі Лукашэнка мяркуе «ўзяць» ад продажу Салігорскага калійнага камбінату...

Нам кажучы, што пакуль не ўсё атрымліваецца. А вось зараз, пэўна, усе атрымаецца. Не давядзі Гасподзь! Пры такой вышэйшай арыфметыцы, «мінус на мінус» ніколі не дасць плюс.

Як сказаў бы лекар: «Летальны зыход непазбежны, паведамце родным».

Паведамляем: «Заставайцеся спакойнымі. Наш цягнік набірае хуткасць. Станцыя прызначэння — «Катастрофа».

▼ ТЫДНЁВЫ АГЛЯД

РАЗБОРКІ. ПАЧАТАК

Сяргей САЛАЎЕЎ

Апазіцыя ачуняла ад прэзідэнцкіх выбараў. Прынамсі, пачалося тое, што абяцалі прадстаўнікі і лідары палітычных партый. Пачаліся «разборкі» і чысткі шэрагаў ад «недабранадзейных элементаў».

У панядзелак Нацыянальны камітэт Аб'яднанай грамадзянскай партыі выказаў вотум недаверу намесніку старшыні АГП Яраславу Раманчуку. Яго далейшы лёс вырашыць з'езд партыі. Праўда, статус яго ў якасці намесніка зараз вельмі намінальны. З плямай недаверу не вельмі і панамеснічаеш.

У любым выпадку, раней Раманчук заяўляў, што яго партыйная дзейнасць больш не цікавіць. У палітыку ён нагуляўся і зараз мае намер вярнуцца да сваёй эканамічна-даследчыцкай дзейнасці. Дый да з'езду АГП трэба дажыць.

А вось з міжнародным сакратаром АГП, якім да гэтага пасаджэння з'яўляўся кіраўнік штабу Уладзіміра Някляева Андрэй Дзмітрыеў, усё значна прасцей. Дзмітрыева турнулі з пасады за тое, што ён падтрымліваў Някляева і не падтрымліваў Раманчука.

Але, думаю, Дзмітрыеў не вельмі засумаваў з нагоды такога рашэння Нацкама. Па-першае, ён застаўся сябрам АГП і пры жаданні зноўку можа дарасці да міжнароднага сакратара партыі. А па-другое, у яго зараз і без партыі праблемаў хапае: са следчымі, з кримінальнай справай, з аднаўленнем дзейнасці кампаніі «Гавары праўду» і гэтак далей.

Працягвае весяліцца Беларуска сацыял-дэмакратычная партыя (Грамада). На тыдні з яе шэрагаў зноў быў выключаны былы лідар партыі Анатоль Ляўковіч. У чарговы раз Ляўковіч сваё выключэнне з партыі не прызнаў, матывуючы тым, што яго выключыла не суполка, а камітэт БСДП (Грамада) Маскоўскага раёна Брэста.

Дарэчы, невядома, «быль» кіраўнік партыі Ляўковіч, ці не. На апошнім з'ездзе партыі, што адбыўся ў кастрычніку 2010 года, ён не вылучаў сваю

кандыдатуру на пасаду старшыні. Што, дарэчы, не перашкодзіла яму не прызнаць вынікаў з'езду і далей сцвярджаць, што ён застаецца старшынёй партыі.

Пакуль апазіцыянеры сварацца паміж сабой, Аляксандр Лукашэнка ўзяў тайм-аўт. Гэты тыдзень ён са сваім бліжэйшым атачэннем і 6-гадовым сынам Мікалаем бавіць час на расійскім курорце Сочи. Інтэрнэт-газета sochi-24.ru піша, што кіраўнік Беларусі ўзяў кароткатэрміновы адпачынак, падчас якога правярыць ход рэалізацыі праекта ўзвядзення ў горналыжным цэнтры «Красная паляна» біятлоннага комплексу, лыжаролернай трасы і гатэлю. Аднак, паводле паведамленняў таго ж выдання, Лукашэнка практычна не спускаецца з гор, таму, чым ён там займаецца, публіка не ведае.

Затое вядома, чым тут займаюцца ягоныя падначаленыя. Калі б Лукашэнка гэта пабачыў, ён бы задумаўся: а ці не сабатаж гэта?

Яшчэ нядаўна кіраўнік дзяржавы і галоўны банкір побач сядзелі на залатых злітках і разважалі пра тое, наколькі іх будзе больш у 2015 годзе. А на бягучым тыдні Пракаповіч заявіў: «Нацыянальны банк Беларусі сумняваецца ў магчымасці рэалізацыі закладзенай у праект Нацыянальнай праграмы развіцця экспарту на 2011–2015 гады задачы па выхадзе на станоўчае сальда знешняга гандлю да канца пяцігодкі». «Сёлета тэмп рост экспарту павінен склаці 115,9%, а імпарту — 115,8%, розніца 0,1%. Экспарт і імпорт растуць аднолькавымі тэмпамі, — падкрэсліў Пракаповіч,

звяртаючыся да кіраўніка МЗС Сяргея Мартынава. — Дзе гарантыі, што не будзе тое, што і раней? У праграме мінулай пяцігодкі мы планавалі рост тэмпу экспарту над імпартам, а ў цяперашняй праграме мы гэтага не плануем, пачынаючы з першага года рэалізацыі».

Паводле слоў Мартынава, з ведамствамі і рэгіёнамі ўзгоднены прагнознаыя паказчыкі па росце экспарту, закладзеныя ў праграме. Разам з тым «не ўсе пацвердзілі гатоўнасць выйсці на гэтыя параметры». У прыватнасці, канцэрн «Белбіяфарм» гатовы павялічыць экспарт фармацэўтычнай прадукцыі за пяцігодку ў 2,5 разы, у той час як у праекце праграмы вызначана павелічэнне ў чатыры разы. «Канцэрн пацвердзіў гатоўнасць забяспечыць выкананне задання пры ўмове гатоўнасці мясцовых органаў улады падключыцца да гэтай працы», — адзначыў кіраўнік МЗС. Паводле яго слоў, такая ж карціна назіраецца па шэрагу іншых ведамстваў.

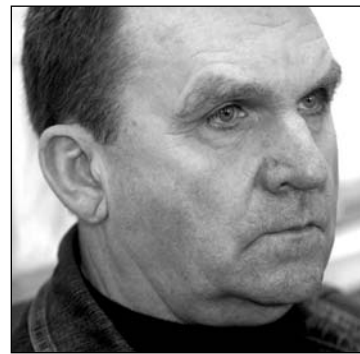
9 лютага адчыніўся 18-ты Мінскі кніжны кірмаш. Адкрылі яго міністр інфармацыі Алег Праляскоўскі, першы намеснік кіраўніка Адміністрацыі прэзідэнта Аляксандр Радзькоў і пасол Германіі ў Беларусі Крыстаф Вайль. Уніклівыя журналісты заўважылі, што пры аглядзе экспазіцыі чыноўнікі зайшлі на стэнд выдавецтва «Беларуская энцыклапедыя», дзе, акрамя кніг, былі і гарэлка з агуркамі. Там Радзькоў з Праляскоўскім і хлопнулі па пяцьдзясят, парушаючы Дэкрэт прэзідэнта №1 пра дысцыпліну і п'янства на працоўным месцы.

Photo.byMedia.net

▼ ФІГУРЫ ТЫДНЯ

УЛАДЗІМІР АСПЕНКА

Скончыўся тэрмін адбыцця спакарання аднаго з фігурантаў гучнай справы аб тэрарызме, саўдзельніка ваўкаўскага прадпрымальніка Мікалая Аўтуховіча, былога вайскоўца Уладзіміра Асіпенкі. Асіпенку падазравалі ў спробе замаху на тагачаснага кіраўніка Гродзенскага аблвыканкаму Уладзіміра Саўчанку. Замах нібыта рыхтаваў Мікалай Аўтуховіч, а Асіпенка быў ягонай правай рукой. Больш за год Асі-

пенка правёў у следчым ізалятары, пакуль ішло следства, якое па кожным пункту рассыпалася. У выніку суд прызнаў яго вінаватым у незаконных дзеяннях са зброяй — нібыта за захоўванне абрэза вінтоўкі — і асудзіў на тры гады калоніі. Да амністыі мінулай восенню Асіпенка паспеў адседзець некалькі месяцаў у Івацэвіцкай калоніі, але ўмоўнае пакарэнне Асіпенкі скончылася 8 лютага.

«23 студзеня, упершыню за 2 гады, я ўсё ж з'ездзіў на рыбалку. З тым жа маім сябрам, з якім дамаўляўся ў дзень арышту. Такое задавальненне атрымаў. У 9 раніцы мы прыехалі на возера, а ў 14 гадзінаў ужо з'ехалі, і ў нас было 5 шчупакоў», — перадае словы Уладзіміра «Радые Свабода». Уладзіміра здзівіла ўвага журналістаў да яго персоны. На яго думку, гэтай увагі найперш варта тыя, хто сядзіць зараз па справе 19 снежня.

8 лютага 2009 года ў Ваўкавыску па справе аб тэрарызме былі арыштаваныя Мікалай Аўтуховіч, Уладзімір Асіпенка і Юры Лявонаў. Аўтуховіч быў асуджаны на 5 гадоў за захоўванне пяці патронаў і адбывае пакарэнне ў Івацэвіцкай калоніі. Юры Лявонаў у пачатку следства фігураваў як падазроны, праз паўгода падазрэнні былі знятыя, і прадпрымальніка вызвалілі з-пад варты. Зараз Юры Лявонаў працуе ў Маскве.

АНТОН КУШНІР

Беларускі фрыстайліст Антон Кушнір стаў бронзавым прызёрам чэмпіянату свету па фрыстайле, які праходзіць у амерыканскім Дзір-Вэлі. Залаты медаль у акрабатыцы заваяваў канадзец Уорэн Шоўлдайс, срэбны — кітаец Цы Гуналю. Яшчэ адзін беларускі фрыстайліст Дзяніс Восіпаў заняў пятае месца, Максім Гусцік паказаў 11-ы вынік.

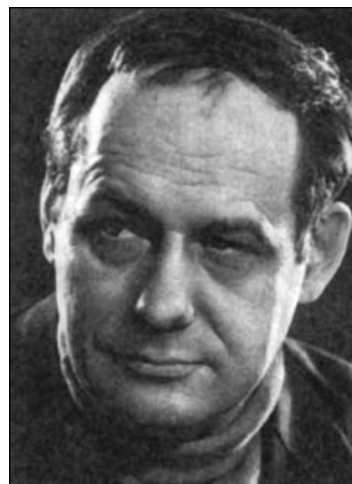

У жаночай акрабатыцы Ганна Гуськова заняла дзевятае месца, Ала Цупер не стартвала. Спартсменкі з-за траўм прапусцілі алімпійскі чэмпіён-2010 Аляксей Грышын і прызёр алімпіяд Зміцер Дашчынскі.

У 2010 годзе Антон Кушнір быў алімпійскім расчараваннем беларусаў — ён не патрапіў у фінал алімпійскіх спаборніцтваў па фрыстайле пасля няўдалага прызначэння ў другой спробе кваліфікацыі, хаця яму прарочылі высокі вынік. «Перад пачаткам кваліфікацыі вельмі хваляваўся. Спрабаваў сабрацца, каб не дапусціць правалу і выйсці ў фінал, — падзяліўся Кушнір сваёй радасцю з нагоды заваёвы бронзавай узнагароды на чэмпіянаце свету. — Вядома жа, я імкнуўся да перамогі, але трохі не хапіла. І ўсё такі я вельмі рады, што зарабіў для краіны медаль».

ІВАН МЕЛЕЖ

8 лютага споўнілася 90 гадоў са дня нараджэння празаіка, паэта, публіцыста, драматурга, народнага пісьменніка Беларусі Івана Мележа (08.02.1921, вёска Глінішча Хойніцкага раёна Гомельскай вобласці — 09.08.1976). Загадчыца аддзела беларускай літаратуры XX і XXI стагоддзяў Інстытута мовы і літаратуры імя Якуба Коласа і Янкі Купалы Нацыянальнай акадэміі навук Беларусі кандыдат філалагічных навук Алена Манкевіч адзначыла, што сярод іншых пісьменнікаў Мележа адрознівала задача, якую ён ставіў перад напісаннем сваіх твораў, — даць магчымасць героям самім сказаць пра сябе, выказаць сваю праўду. А ўжо як аўтар Мележ даследаваў чалавечыя лёсы ў складаны час.

Асноўным творам Мележа як празаіка з'яўляецца яго трылогія «Палеская хроніка», якая ўключае ў сябе раманы «Людзі на балоце», «Подых наваліны» і «Завеі, снежань». Без герояў гэтай трылогіі, як гаварыў сам аўтар, ён не ўяўляў свайго жыцця. «І хоць Мележ не дапісаў трылогію так, як хацеў, але, як справядліва адзначыў літаратуразнаўца Дзмітры Бугаёў, і таго, што ўдалося сказаць пісьменніку пра палешукоў, досыць, каб яны назаўжды засталіся ў свядомасці беларусаў, пакуль мы будзем існаваць як народ», — цытуе БелаПАН Алену Манкевіч. На яе думку, яркай рысай творчасці Мележа з'яўляецца тое, што ён пражываў сам жыццё сваіх герояў. Пісьменнік Аляксей Адамовіч у прадмове да збору твораў Івана Мележа зазначыў, што адну з падораных яму кніг Мележ падпісаў «Ад Васіля Дзятла», як бы атасямляючы сябе са сваім героем.

ГРАМАДСТВА

▶ ЭКАЛОГІЯ

ЗВАРОТНЫ БОК «САЛЁНАЙ» ВАЛЮТЫ

Вольга ХВОІН

Ваколіцы Салігорска з пэўных ракурсаў нагадваюць горныя краявіды. Солеадвалы ААТ «Беларуськалій» напраўду экзотыка на раўнінным рэльефе краіны. Лідар расійскага рок-гурта «Кіпелаў», для якога кліп на адну з песень здымаў на гарах адходаў прадпрыемства, гаварыў: «Мы абалдзелі, калі пабачылі гэты пейзаж. Мы думалі, што толькі на Месяцы можа быць такое. Там абсалютна незямная атмосфера. Самае цікавае, што ўсё натуральнае, ніякай кампютарнай графікі не давялося рабіць». Мясцовым жыхарам незямны пейзаж нясе не толькі эстэтыку, але і праблемы. Піць ваду са студняў у населеных пунктах вакол гор «Беларуськалію» санітарны кантроль перыядычна забараняе, дамы трэскаюцца, зямля над выпрацаванай пародай прасядае. Па «засоленых» вёсках Салігоршчыны мы праехалі падчас экалагічнага прэс-туру Беларускай асацыяцыі журналістаў.

Піць са студняў нельга

Цяпер на ААТ «Беларуськалій» працуе каля 18 200 чалавек. Прадпрыемства складаецца з чатырох узабачальных фабрык і пяці руднікоў, будзеца шосты, ідуць размовы наконт будаўніцтва сёмага рудніка. Традыцыйна мяркуецца, што шахцёры — адны з найбольш забяспечаных людзей, але за свой матэрыяльны дабрабыт яны расплачваюцца здароўем. Анкалогія, прафесійныя захворванні, і ў выніку сярэдня працягласць жыцця шахцёра — 49 гадоў. Мужчыны праблемы са здароўем маюць часцей. Да слова, грунтоўных даследаванняў наконт таго, як спецыфічная экалогія Салігоршчыны ўплывае на здароўе людзей, не праводзілася. Таму аперваць канкрэтнымі лічбамі не атрымаецца.

Вакол руднікоў і солеадвалаў месціцца з дзясяткаў вёсак. У 1990-

Фота аўтара

Шламасховішча

У раёнах солеадвалаў і шламасховішчаў з Салігорскага калійнага камбіната на плошчы 15 квадратных кіламетраў сфармавалася зона хларыдна-натрыевага засалення, якая ахоплівае падземныя воды да глыбіні больш за 100 метраў. Мінералізацыя забруджаных водаў дасягае 160 грамаў на літр. Мае месца тэндэнцыя пашырэння арэала забруджвання, хуткасць якога складае да 50–85 метраў на год.

я гады іх жыхарам прапаноўвалі адсяліцца, давалі кватэры ці ў Салігорску, ці ў аддаленых населеных пунктах. Нехта пагаджаўся і з'язджаў, нехта заставаўся ці пакідаў дом пад лецішча. Цяпер многія з гэтых вёсак маюць з дзясяткаў жыхароў, што дажываюць век на роднай зямлі. Большасць мясцовых не бачыць катастрофы ад суседства з солеадваламі, хаця праз пару гады наўпаездкі па ваколіцах на вуснах застаецца прысмак солі.

У вёсцы Бранчыцы ў 1970-х, як сцвярджаюць яе жыхары, было каля тысячы двароў. Цяпер вёска ў стане вымірання. Некалькі адзіночых бабулек, дачнікаў і напярэваленья дамы. Атмосфера вёскі нагадвае чарнобыльскую зону — тое жа запустэненне і адчуванне тла. Аляксандр Гурыновіч — мужчына гадоў сарака, супрацоўнік «Бела-

руськалію», — у вёску прыязджае да дачы. Кажы, што дом яшчэ добры і можна было б жыць. Асабліва нараканняў на блізкасць руднікоў і солеадвалаў няма. «Лопнулі кольцы студні ад прасадкі зямлі, дык давялося закапаць. А так усё збоўшага нармальна. Вада тут добрая, ёсць невялікае перавышэнне па жалезу, але гэта характэрна для ўсёй Беларусі», — рэзюмуе часты госьць Бранчыц.

У доме насупраць жыве ўраджэнка вёскі, пажылая Валянціна Ваўчок. Расказвае, што кожны год прыязджае інспекцыя, правярае ваду і вешае таблічкі, што піць са студняў нельга. Мясцовыя тыя таблічкі здымаюць. «Мы прывыклі, вада, здаецца, нармальна па смаку. Але калі што малочнае варыш, вадой заліеш, то малако збягае», — наракае жанчына. Яна

расказвае, што на гарадах зямля час ад часу становіцца чырвонай, але на ўраджай тое не ўплывае.

Экалаг Яўген Лабанаў гаворыць, што калі ў пэўным месцы назіраецца канцэнтрацыя нейкага рэчыва, то, натуральна, яно будзе ў грунтовых водах, глебе, з адкрытых сховішчаў ветрам разносіцца на адлегласці. «Калі ёсць перавышэнне дагушчальных канцэнтрацый рэчываў, то мусіць быць санітарная зона з абмежаваннем сельскагаспадарчай дзейнасці, пражывання людзей. Як і любы аб'ект горназдабываючай прамысловасці, «Беларуськалій» дае вялікі аб'ём адходаў, па маёй інфармацыі, гаворыць аб прамысловым, эканамічна мэтазгодным іх выкарыстанні падстаў няма. Інакш гэта было б ужо рэалізава-на», — разважае экалаг.

Горы, якія мяняюцца

Саліяныя горы даволі высокія — ад 150 да 200 метраў, штогод солеадвалы ўскажваюцца прыкладна на пяць метраў, але і папаўняюцца яны перапрацаванай рудой таксама рэгулярна. Салігорскія горы мяняюць свой колер пад уздзеяннем надвор'я, тэмпературы паветра, дажджу. Солеадвалы цяпер займаюць плошчу прыкладна ў 600 гектараў. Побач знаходзяцца шламасховішчы — невялікія саджалкі з салёнай вадой, у іх утрымліваецца за 70 мільёнаў тон адпрацаванага расолу. Табліца Мендзялеева вакол нас — так гавораць мясцовыя жыхары.

Чапялі на фоне бліжэйшых вёсак — буйны населены пункт. Тут жыве больш за трыста чалавек. А за агародамі бачныя солеадвалы, трубы ўзабачальнай фабрыкі. За надвор'я вуліцы пустыніны, на

Даведка

У жніўні 2010 года рэспубліканскае ўнітарнае прадпрыемства «Беларуськалій» — адзін з буйнейшых у свеце і самы буйны ў СНД вытворца і пастаўшчык калійных мінеральных угнаенняў, адно з вядучых прадпрыемстваў-экспарцёраў краіны — было ператворана ў ААТ, 100% акцыі якога належаць дзяржаве. Увесь пакет акцый ААТ «Беларуськалій» ацэнены ў 30 мільярдаў долараў ЗША. Кіраўнік Беларусі Аляксандр Лукашэнка пацвердзіў гатоўнасць прадаць да 25 працэнтаў акцый вытворцы калійных угнаенняў. За 25-працэнтную долю Беларусь плануе атрымаць 6–7 мільярдаў. «Беларуськалій» выпускае кожную шостую тону калійных угнаенняў у свеце. Сумесна з ААТ «Уралкалій» з'яўляецца заснавальнікам ЗАТ «Беларуская калійная кампанія» — аднаго з буйнейшых пастаўшчыкоў калійных угнаенняў.

брэх сабакі з аднаго з дамоў выходзіць маладая сімпатычная жанчына. Марына кажа, што пераехала ў Чапялі з іншай вёскі, што спачатку было непрывычна, а потым прызвычаліся. «Тут прыгожа, гэтыя горы кожны дзень розныя. Мы не скардзімся», — разважае гаворыць жанчына. Яна мяркуе, што солі спрыяюць агародніцтву — капуста расце сакавітай, ураджаі гародніны някепскія. Пасля размовы застаецца шмат пытанняў, як, напрыклад, што змусіла гэта разумную жанчыну прыехаць жыць у вёску па суседству з адходамі прамысловасці.

Гандлярка мясцовай крамы Ларыса Карніевіч штодня ездзіць на працу з Салігорска больш за дзесяць гадоў — хутка пенсія, таму трэба дапрацаваць. Яна расказвае, што крама, як і некаторыя дамы, прасела ды замацаваная металічнымі канструкцыямі. Жанчына гаворыць, што сама п'е толькі мінеральную ці пітную бутэляваную ваду, прыезджыя таксама набываюць, а тутэйшыя спажываюць сваю. Цікава, што ёсць ахочыя да мясцовай нерухомасці, і дамы тут прадаюць за пяць-сем тысяч долараў.

Вёска Глядкі ад саліяных адвалаў крыху далей, але і тут сцены дамоў сцягнутыя жалезнымі канструкцыямі. Гэтую паслугу аказваюць за кошт «Беларуськалія». Трэснула сцяна — гаспадары выклікаюць камісію, і калі прычына ў прасадцы глебы, то рамонт і ўмацаванне сценаў будзе за кошт вытворцы ўгнаенняў. Многія хаты пафарбаваныя ў радасныя колеры, больш дагледжаныя. Праз вёску праходзіць чыгунка, на адной вуліцы нават будзеца вялікі дом са шклопакетамі, сучаснай атынкаўкай. Дарэчы, адсюль жыхароў ніхто не адсяляў і кватэры ў Салігорску ім не давалі.

Для жыхароў гэтых вёсак, асабліва маладых, больш злабадзённай праблемай ёсць працаўладкаванне, інфраструктура, а не наяўнасць саліяных адвалаў і азёр. Прыезджых могуць бянтэжыць канавы на палатках, што збіраюць ваду, каб яна не застоівалася з-за правалаў зямлі, чырвоныя разводы на глебе і ў лужынах. Тым, хто тут жыве, гэта звычайна і прывычна.

Аляксандр Гурыновіч

Дом са сцяжкамі ад разбурэння

18 ЛЮТАГА, ПЯТНІЦА

06.00, 07.00, 08.00, 09.00, 12.00, 13.00, 14.00, 15.00, 16.00, 17.00, 18.00, 19.00, 23.55 Навіны. 06.05, 07.10, 08.15 «Добрай раніцы, Беларусь».

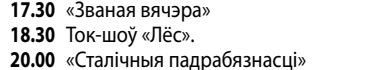
15.25 «Хачу ведаць». 16.10 Навіны спорту. 16.15 «Заручальны пярсцёнак». Шматсерыйны фільм.

06.00, 07.30, 10.30, 13.30, 16.30, 19.30, 22.30 «24 гадзіны». 06.10 «Міншчына»

06.00, 09.00, 11.00, 13.00, 16.00, 18.00, 20.30 Нашы навіны. 06.05 АНТ прадстаўляе: «Наша раніца».

07.00 ЛАДная раніца.

08.00 Тэлебарометр. 08.05 Дэтэктыўны серыял «Чыста англійская забойствы» (Вялікабрытанія).

07.00 «Раніца Расіі». 09.20 «Ефрасіння». Тэлесерыял. 10.10 «Мой срэбны шар».

19 ЛЮТАГА, СУБОТА

07.10 Мультфільмы. 07.30 Існасць. 07.55 «Добрай раніцы, Беларусь!».

20.30 Нашы навіны. 21.00 Навіны спорту. 21.05 Фільм «Каралева».

06.25 «Анфас» 06.40 «Братка і сястра». Германія, 2008 г.

07.00 «Суботняя раніца». 08.00, 09.00 Нашы навіны. 09.05 Серыял «Мая выдатная няня».

07.10 Нашы тэсты. 07.40 Усё аб бяспецы. 08.05 «Рэальны свет».

16.30 «Першы пасля Бога». Драма (Расія). 18.35 «Смешныя людзі» Гумарыстычная праграма (Расія).

07.00 Мультфільмы. 07.25 Фільм «Дробязі жыцця».

07.00 Мультфільмы. 07.25 Фільм «Ніхто не заменіць цябе».

06.05, 10.00, 13.00, 16.00, 19.00 Сёння. 06.10 Інфармацыйны канал «НТБ раніцай».

09.30 Санкавы спорт. Кубак свету ў Расіі (Парамонава). Агляд. 10.00 Горныя лыжы. Чэмпіят свету ў Германіі.

01.15 Горныя лыжы. Чэмпіят свету ў Германіі (Гарміш-Партэнкірхен). Мужчыны. Слалам-гігант. 1-я спроба.

07.00 Аб'ектыў. 07.20, 19.35 Гарачы каментар. 07.30, 12.05 Праект «Будучыня».

07.00 Аб'ектыў. 07.20 Гарачы каментар. 07.30 На колах. 08.00 «Трэці афіцэр», дэтэктыўны серыял.

ТАЛЕТЫДЗЕНЬ

20 ЛЮТАГА, НАДЗЕЛЯ

08.05 Мультфильмы.
08.45 «Зброя». Цыкл дак. фільмаў.
09.00, 12.00, 15.00, 19.00 Навіны.
09.10 «Арсенал».
09.40 У свеце матораў.
10.15 «Культурныя людзі».
10.50 Камедыйны серыял «Сваты-3» (Украіна). 1-я серыя.
12.15 Дэтэктыўны серыял «Прыгоды Шэрлака Холмса і доктара Ватсана» (СССР). 13.50 Сінематэка.
14.35 Зямельнае пытанне.
15.15 Навіны рэгіёна.
15.35 Відэафільм АТН «Млын моды. Auto Party у Берліне».
16.00 Камедыя «Дадатковы час» (Расія).
17.45 «OFF STAGE LIFE».
18.05 Суперлато.
19.15 Дакументальна-біяграфічны цыкл «Мая праўда» (Украіна).
20.30 «Спортлото 5 з 36». Забаўляльнае шоу.
20.50 «КЕНО».
21.00 У цэнтры ўвагі.
21.55 Футбол. Ліга чэмпіёнаў УЕФА. Відэа-часопіс.
22.30 Крымінальная камедыя «Рабаванне па-французску» (ЗША-Канада-Францыя-Вялікабрытанія).

07.00 «Надзельная раница».
08.00, 09.00 Нашы навіны.
09.05 Надзельная пропаведзь.
09.20 Серыял «Мая выдатная няня».
09.55 «Шалапутныя нататкі».
10.15 Пакуль усё дома.
11.15 «Фазэнда».
11.55 АНТ прадстаўляе: «Ранішняя пошта».
12.30 Камедыя «Афоня».
14.10 «КВЗ. 50 віртуальных гульніяў».
15.00 АНТ прадстаўляе: «Брэйн рынг».
16.00 Нашы навіны.
16.15 Навіны спорту.
16.20 АНТ прадстаўляе: «Давай ажэннімся!».
17.30 Прэм'ера АНТ. «Эстрады кактэйль».
18.45 Прэм'ера АНТ. «Зачыстка».

20.00 Контуры.
21.05 «Вялікая розніца».
22.10 Прэм'ера. «Ні хвіліны супакою...». Юбілейны канцэрт.
00.20 «Шоў ні бэ ні мэ няхіла».
00.50 Вынікі Берлінскага кінафесту.

06.05 «Кароль Дроздобарод». Германія, 2008 г.
07.05 Фільм «Марлі і я». ЗША, 2008 г.
09.00 СТБ прадстаўляе: «Гаворыць і паказвае Мінск».
09.30 «Аўтапанарама».
10.00 «Відавочнік прадстаўляе: самае смешнае».
10.50 «Вялікі сняданак».
11.30 «Салдаты. Залатыя серыі».
13.20 «Добры дзень, доктар!».
13.55 Фільм «Яны ваявалі за Радзіму». СССР, 1975г. Заключная серыя.
15.25 «Далёкія сваякі».
15.35 Ток-шоу «Лёс».
16.30 «24 гадзіны».
16.50 «Праўда».
17.30 Канцэрт М. Задорнава.
19.00 «Аўтапанарама».
19.30 «Тыздзень».
20.40 Фільм «Ягуар». Францыя, 1996 г.
22.40 «Кубак свету па грэка-рымскай барацьбе».
00.25 «Сакрэтныя матэрыялы». Серыял.

07.25 Дабравест.
07.50 Мір вашай хаце.
08.05 «Першы пасля Бога». Ваенная драма (Расія).
10.00 Медычныя таямніцы.
10.40 Медычныя таямніцы +.
10.55 Школа рамонту.
12.00 Тэлебарометр.
12.05 Нашы тэсты.
12.45 Кінаспробы.
13.05 «Права чалавека».
13.20 Бухта капітанаў.
14.00 «Падарожжа да цэнтра Зямлі». Прыгніцкая фантастыка (ЗША-Канада).

15.50 Дакументальны цыкл «Неверагодныя гісторыі каханьня» (Украіна).
16.55 Хакей. КХЛ. Дынама (Мінск) - Металург (Магнітагорск). Прамая трансляцыя.
19.15 «Гэты дзіўны свет». Дакументальны фільм (Белтэлерадыёкампанія).
19.45 Смешная часіна.
20.20 «Навіны надвор'я».
20.45 Камедыя «Хачу ў турму» (Расія).
22.35 Культасвет.
23.05 Канцэрт «Pink. Live from Wembley Arena» (ЗША).

07.00 Мультфильмы.
07.50 Тэлесерыял «Цыганачка з выхадам».
11.00 Весткі.
11.15 «Сам сабе рэжысёр».
12.05 Мультфильмы.
12.35 Фільм «Імгненне поспеху».
14.00 Весткі.
14.15 «Смехапанарама Яўгенія Петрасяна».
14.45 «Рамантыка раманса».
15.35 «Раман з серыялам». Дак. фільм.
16.35 Фільм «Вершнік без галавы».
18.30 Прэм'ера. «Смяяцца дазваляецца». Гумарыстычная праграма.
20.00 Весткі тыдня.
21.05 «Танцы з Зоркамі». Сезон - 2011.
23.55 «Адмысловы карэспандэнт».
00.55 Фільм «Свая чужая сястра».

07.00 Мультфильмы.
07.40 Фільм «Пацалунак матыля».
09.20 Фільм «Мелодыя каханьня». 2011 г.
11.00 Весткі.
11.15 «Сам сабе рэжысёр».
12.05 Мультфильмы.
12.40 Фільм «Летаючая кадрыля».
14.00 Весткі.
14.15 «Смехапанарама Яўгенія Петрасяна».
14.45 «Рамантыка раманса».
15.40 «Птушка шчасця Мікалая Гнацюка». Дакументальны фільм.
16.40 Фільм «А святанкі тут ціхія...».
18.25 Прэм'ера. «Смяяцца дазваляецца». Гумарыстычная праграма.

20.00 Весткі тыдня.
21.05 Прэм'ера. «Танцы з Зоркамі». Сезон - 2011.
23.55 «Адмысловы карэспандэнт».
00.55 Фільм «Апошні забой».

09.30 Горныя лыжы. Чэмпіянат свету ў Германіі (Гарміш-Партэнкірхен). Жанчыны. Слалам. 2-я спроба.
10.00 Санкавы спорт. Кубак свету ў Латвіі (Сігулда). Жанчыны. 1-я спроба. Прамая трансляцыя.
10.45 Горныя лыжы. Чэмпіянат свету ў Германіі (Гарміш-Партэнкірхен). Мужчыны. Слалам. 1-я спроба. Прамая трансляцыя.
11.45 Санкавы спорт. Кубак свету ў Латвіі (Сігулда). Жанчыны. 2-я спроба. Прамая трансляцыя.
12.15 Лыжныя гонкі. Кубак свету ў Нарвегіі (Драмен). Спрынт. 10 км класічным стылем.
13.00 Санкавы спорт. Кубак свету ў Латвіі (Сігулда). Камандныя спаборніцтвы. Прамая трансляцыя.
13.50 Горныя лыжы. Чэмпіянат свету ў Германіі (Гарміш-Партэнкірхен). Мужчыны. Слалам. 1-я спроба.
14.15 Горныя лыжы. Чэмпіянат свету ў Германіі (Гарміш-Партэнкірхен). Мужчыны. Слалам. 2-я спроба. Прамая трансляцыя.
15.15 Лыжныя гонкі. Кубак свету ў Нарвегіі (Драмен). Спрынт. Прамая трансляцыя.
15.55 Снежны выходны. Агляд. Часопіс.
16.00 Снукер. Адкрыты чэмпіянат Уэльса (Ньюпарт, Вялікабрытанія). Фінал. Прамая трансляцыя.
18.30 Тэнніс. Турнір WTA у ААЭ (Дубай). Фінал. Прамая трансляцыя.
19.30 Лыжныя гонкі. Кубак свету ў Нарвегіі (Драмен). Спрынт.
20.00 Горныя лыжы. Чэмпіянат свету ў Германіі (Гарміш-Партэнкірхен). Агляд.
20.15 Снукер. Адкрыты чэмпіянат Уэльса (Ньюпарт, Вялікабрытанія). Фінал.
21.00 Снукер. Адкрыты чэмпіянат Уэльса (Ньюпарт, Вялікабрытанія). Фінал. Прамая трансляцыя.
00.00 Бокс. Паядынак за тытул Чэмпіёна свету па версіі WBO.

01.30 Горныя лыжы. Чэмпіянат свету ў Германіі (Гарміш-Партэнкірхен). Мужчыны. Слалам. 2-я спроба.

07.00 Аб'ектыў.
07.10 Еўропа сёння.
07.40 «Арол: крымінальная сага», серыял.
08.35 «Зорны пірат», серыял: 2 серыя.
09.05 Калыханка для самых маленькіх.
09.35 МакраФон: «Рок-карона: 1994-1996», архіўныя запісы: ч. 3.
10.05 Гісторыя пад знакам Пагоні: «Беларусы ў Грунвальдскай бітве».
10.20 Навігатар.
10.35 «Чарнобыль для Еўропы», дак. фільм, 2010 г., Беларусь.
11.05 Вагон.
11.10 Незвычайнае жыццё звычайных людзей: «Асколкі», дак. фільм, 2011 г., Беларусь.
11.55 «Рэаліці-шоу: выбары», рэпартаж, 2010 г., Польшча.
12.15 Еўропа сёння.
12.45 «Зорны пірат», серыял: 2 серыя.
13.10 Калыханка для самых маленькіх.
13.40 «Камунізм – гісторыя адной ілюзіі», дак. фільм, 2005 г., Германія: 1 серыя, «Ленінская рэвалюцыя».
14.35 «Адбыты тэрмін», маст. фільм, 1999 г., ЗША.
16.05 «Ранча», серыял: 34 серыя.
17.00 Аб'ектыў (агляд падзеяў дня).
17.15 «Час гонару», серыял: 17 серыя.
18.05 Прыватная калекцыя.
18.40 Дакументальная гадзіна: «Лобатамія», дак. фільм, 2010 г., Беларусь.
19.40 Калыханка для самых маленькіх.
19.55 Гісторыя пад знакам Пагоні: «Контррэфармацыя ў Вялікім Княстве Літоўскім».
20.05 ПраСвет.
20.30 Басанож па свеце: «Знахар».
21.00 Тыздзень у «Аб'ектыве».
21.30 Эксперт.
21.55 Фільматэка майстроў: «Кэндзі», маст. фільм, 2006 г., Аўстралія.
23.40 «Калыханка» ад Сашы і Сірожы (сатырычная праграма): «Супольнае жыццё».
23.50 Тыздзень у «Аб'ектыве».

Шаноўныя чытачы!

На жаль, газету «Новы час» немагчыма набыць у шапіках або крамах. Няма нас і ў дзяржаўнай сістэме распаўсюду Белпошты. Але можна падпісацца на «Новы час» і кожны тыдзень атрымліваць газету.

Падпісацца можна на любую колькасць месяцаў, аформішы банкаўскі ці паштовы перавод і накіраваўшы копію плацёжнага дакументу на адрас рэдакцыі. (Глядзіце ўзоры квітанцый). Нашы рэквізіты: рахунак 3012741108019 у аддзяленні №539 ОАО «Белінвестбанка», код банка 153100739. Адрас банка: 220004, Мінск, вул. Калектарная, 11. Адрас рэдакцыі: 220113, Мінск, вул. Мележа, 1, офіс 1234.

Акрамя таго падпісацца можна ў нашых рэгіянальных прадстаўнікоў:
Магілёў: (8 029) 604 34 57, Юрый;
Віцебск: (8 029) 3084978, Юрый;
Масты: (8 029) 1264692, Язэп;
Мінск: (8 029) 968 79 73, Аляксей;
(8 029) 178 31 68, Вольга.

Шаноўныя чытачы!

31 студзеня 2011 года падпісны кошт аднаго нумара газеты 750 руб. аднаго месяца — 3000 руб.
«Новы час» запрашае да супрацоўніцтва распаўсюджвальнікаў газеты ва ўсіх рэгіёнах Беларусі.
Даведка па тэл: (8 029) 651 21 12.

Для тых, хто прымае рашэнні!
Новы Час
www.novychas.org

БЕЛПОЧТА
ЭЛЕКТРОННЫЙ ДЕНЕЖНЫЙ ПЕРЕВОД
ВЫРУЧКА [] НАЛОЖЕННЫЙ ПЛАТЕЖ [] № (вход, по карте отправки)
ПОЛУЧАТЕЛЬ Г-та «Новы час», р/с 3012741108019 отд. №539 ОАО «Белинвестбанк», код 153100739, УНН 190790926
КУДА 220004, г. Минск, ул. Коллекторная, 11
ОТПРАВИТЕЛЬ почтовый код, адрес отправителя, телефон)
АДРЕС
Доставка [] уведомление [] простое [] заказное [] электронное []
(назначение платежа)
(письменное сообщение)

ЧИУП «Час навінаў»
(получатель платежа)
отд. №539 ОАО «Белинвестбанк»
(наименование банка)
Счет получателя 3012741108019 Лицевой счет Код 739
УНП* 190790926
(фамилия, имя, отчество, адрес)
Вид платежа Дата Сумма
Период подписки указывает абонент
Плательщик
Кассир
Пеня
Всего

▶ МЕРКАВАННЕ

ЕГИПЕЦКАЯ ВАНДЭЯ

У рэпартажах з Каіру апошнім часам часта паведамляецца пра масавыя сутычкі праціўнікаў і прыхільнікаў Мубарака. Што за людзі выступаюць супраць рэформаў? Пра асаблівасці егіпецкай контррэвалюцыйнай журналісткі «НЧ» Алег Новікаў гутарыць з маскоўскім палітолагам, спецыялістам па Усходу Маркам Васільевым.

— Ці было з'яўленне на вуліцах арміі прыхільнікаў Мубарака сюрпрызам для тых, хто займаецца сталым маніторынгам сітуацыі ў Егіпце?

— І так, і не. Спарадычныя вулічныя акцыі пратэсту выйшлі за межы ачаговых выступав. Стала відавочна, што гаворка ідзе пра нацыянальнае паўстанне. Адначасова ўзнікла думка, што мы назіраем рымэйк нядаўніх туніскіх падзей. Здавалася, што грамадства, сытае па горла 30-цю гадамі кіравання Хосні Мубарака, хутка прымусіць прэзідэнта ўцякаць у эміграцыю. Аднак пазней ход падзей змяніўся. Супрацьстаянне набыло працяглы характар. У тым ліку таму, што нечакана ў рэжыму знайшліся прыхільнікі ў народзе, якія таксама пайшлі на вуліцы.

— Чаму ніхто не пралічыў тое, што ў Мубарака могуць знайсці свае прыхільнікі, прычым у такой колькасці?

— Яшчэ ўчора ў палітычным плане цяперашнія прыхільнікі рэжыму былі дастаткова пасіўныя, адсутнічалі арганізацыйныя структуры, ім бракавала сістэмнага бачання сітуацыі ў краіне. Я думаю, яны нават ненавідзелі Мубарака. Выключэннем былі хіба што копты (хрысціянская меншасць). Увогуле, за 30 год усе прывычаліся, што ў Егіпце ўсё вызначае вертыкаль. А там апошнім часам адбываліся цікавыя працэсы, якімі галоўным чынам і цікавіліся эксперты. Нагадаю, што на восень у Егіпце прызначаны прэзідэнцкія выбары. Мубарак збіраўся сысці, аднак не спяшаўся называць прозвішча афіцыйнага пераемніка. Ішла кансалідацыя розных фракцый

Людзі баяцца, што з прыходам да ўлады «Братоў мусульман» еўрапейцы ўвогуле не захочуць адпачываць на Чырвоным моры. Па інерцыі адзінай альтэрнатывай выступае Мубарак

апаратчыкаў вакол той ці іншай кандыдатуры. А калі пачалася рэвалюцыя, усе палітолагі селі ў лужу. Дзяржаўныя інстытуты, за выключэннем войска, аказаліся паралізаваныя. Паліцыя разбеглася пасля першых сутычак з маніфэстантамі, а кіруючая ў краіне Нацыянал-дэмакратычная партыя проста развалілася.

— Да якіх сацыяльных катэгорыяў насельніцтва належаць тыя, хто жадае захавання ў Егіпце статус-кво?

— Выдзяляюць як мінімум тры дастаткова вялікія групы насельніцтва, лаяльныя прэзідэнту, — турыстычны бізнес, насельніцтва Поўдня і копты. Акрамя таго, армія прыхільнікаў Мубарака папаўняецца за кошт часткі беднага насельніцтва вялікіх гарадоў (толькі ў Каіры такіх людзей мільён). У час крызісу яны аказаліся вельмі залежныя ад дзяржаўных праграм сацыяльнай падтрымкі і зараз вельмі баяцца вакууму ўлады — адзінай

крыніцы іх выжывання. З іншага боку, ніякіх палітычных ініцыятываў люмпен не праяўляе. Гэта неактыўная частка грамадства.

— Чаму турыстычны бізнес вы разглядаеце як асобнага палітычнага акцёра?

— Калі мы кажам пра турыстычны бізнес, мы гаворым не толькі пра ўладальнікаў буйных гатэляў. Гэта цэлая індустрыя. Кожны год Егіпет наведвала 15 мільёнаў турыстаў. У гэтай сферы працуе дзiesiąты працэнтаў насельніцтва краіны, якія хутка адчулі на сваёй скуры наступствы рэвалюцыі. За час бязладдзя з-за адтоку турыстаў краіна страціла мільярд долараў. У карпаратыўнай свядомасці занятых у турсектары бізнэсоўцаў хутка ўзнікла думка, што ва ўсім хаосе вінаватыя апазіцыянеры. Людзі баяцца, што з прыходам да ўлады «Братоў мусульман» еўрапейцы ўвогуле не захочуць адпачываць на Чырвоным моры. Па інерцыі адзінай альтэрнатывай выступае Мубарак і ягоны рэжым. Прычым абараняць Хосні тураператары гатовыя сур'езна. Калі на экранях тэлебачання паказваюць прыхільнікаў Мубарака на вярблодах, трэба ведаць, што гэта не сялянскія прыватныя палітыкі. Гэта моладзь, якая раней звычайна тусавалася пад пірамідамі і зарабляла грошы на

тым, што фатаграфавала турыстаў у кампаніі тых жа самых вярблодаў. Не стала турыстаў — не стала працы. Прышлось сядлаць вярблода і ехаць змагацца.

— А што яшчэ за людзі з Поўдня?

— Жыхары паўднёвых правінцый. Для гэтых рэгіёнаў характэрныя не толькі эканамічная адсталасць, аднак і вялікая актыўнасць ісламскіх экстрэмістаў. Квольты мір тут трымаецца за кошт прысутнасці войска і датацый з цэнтру. Верагоднасць пачатку грамадзянскай вайны для тутэйшых — не ўтопія, а абсалютна рэальная перспектыва. Адсюль масавая праўладная пазіцыя. На туральна, сваю ролю адыгрывае характэрны рэцыдыў нянавісці правінцыялаў да сталіцы.

— Копты таксама сталі ахвярамі рэвалюцыйных часоў?

— Думаю, што яны баяцца імі стаць. Зараз буйныя хрысціянскія кварталы патрулююцца фармаваннямі самаабароны. Вакол храмаў стаяць барыкады. Свой страх копты тлумачаць адсутнасцю прадказальнай будучыні ў выпадку прыходу да ўлады радыкальных ісламістаў. Нагадаю, што ў мінулым годзе ў краіне мелі месца пагромы хрысціян. Барыкады і патрулі — не толькі ахоўная рэакцыя. Праводзяцца маніфэстацыі ў падтрымку Мубарака. Копці епіскап Аляксандры адкрытым тэкстам кажа, што хрысціяне Егіпту патрабуюць, каб Мубарак застаўся. У крайнім выпадку яны згодныя на рэформы, аднак пад яго кантролем. Апазіцыя, у сваю чаргу, намагаецца заспакоіць хрысціянскую грамаду. Раней «Браты мусульман» заявілі, што ў выпадку прыходу да ўлады яны гарантуюць хрысціянам тыя ж правы, што і мусульманам.

— Ці здолее Мубарак зацягнуць новых саюзнікаў у праўладную партыю?

— Гэта будзе залежаць ад фарматы перадачы ўлады новаму дэмакратычна абранаму ўраду. Калі ў хуткім часе адбудзецца выбары, афіцыйная Нацыянал-дэмакратычная партыя можа выйграць на страху перад пераемнамі. Аднак наўрад ці ўдасца стварыць сталую сацыяльную базу з тых жа тураператараў. Іх падтрымка Мубарака вельмі сітуацыйная. Цалкам вярнуцца ў старыя часы ўжо немагчыма — гэта пачынаецца разумець усе. Відавочна, што вяртанне да нармальнага жыцця і стабільнасці зараз магчымае выключна праз пошук кампрамісу паміж палітычнымі апанентамі. А Мубарак не з'яўляецца кампраміснай фігурай.

▶ ЯНЫ ПРА НАС: ЗАМЕЖНЯЯ ПРЭСА ПРА БЕЛАРУСЬ

Не выключана, зрэшты, што і ў нас знойдуцца людзі, якія запатрабуюць ад ўлады чаго-небудзь беларускага. Напрыклад, павагі да апанентаў падчас выбарчага працэсу. Але наўрад ці гэта менавіта тое, што трэба рэспубліцы цяпер, нават калі рабіць зніжку на вядомае жаданне любога аўтарытарнага рэжыму падчас выбараў прадэманстраваць уласную дэмакратычнасць. Па-першае, у такіх настроях у грамадстве няма падтрымкі. Па-другое, як ужо паказаў Лукашэнка сваёй гульні у паддаўкі, ліберальнасць дыктатара для тых, хто на яе купіўся, усё адно заканчваецца нарочнікамі.

«Республика» (Казахстан)

19 снежня — гэта вельмі трагічны момант для Беларусі. У ЕС абураныя, што спадар Лукашэнка проста ашукаў двух міністраў

замежных спраў еўрапейскіх дзяржаў, глядзячы ім у вочы. Цяпер гэта пытанне нават не столькі радыянальнай палітыкі, колькі эмоцый людзей, якія абураны падманам і жадаюць паказаць, што гэтак рабіць нельга.

«Deutsche Welle» (Германія)

Паўтору малочнай вайны з Расіяй Лукашэнка на прыперлі Мінск да крамлёўскай сцяны. А там па-ранейшаму жадаюць толькі аднаго: павыкупляць рэнтабельныя беларускія прадпрыемствы, і чым мага танней. Таму і пачаў Лукашэнка вялікую прыватызацыю. 2011 год быў абвешчаны ў Беларусі «годам прадпрымальнасці». Гэта значыць, ён стане годам знішчэння сацыяльнай скраванасці беларускай эканомікі, росту беспрацоўя і няроўнасці. Аднак абвясціць пра гэта

вось так проста Бацька не можа — гэта было б прызнаннем паразы. Адгэтуль важная тактычная задача: замаскіраваць масавы распродаж. Адгэтуль і публічны разнос, якога ў «Юнимилке», дарэчы, не спалохаліся. Тым часам, малако — не адзіная і не галоўная прыкмета таго, што Бацька саступае ціску прыватызатараў з Масквы. Так, у канцы мінулага тыдня ён прызначыў кіраўніком самай важнай стратэгічнай галіны — нафтамініі — расійскага менеджэра Ігара Жыліна.

«Росбалт» (Расія)

Шматлікія еўрапейскія лідары маюць справы з А.Лукашэнкам, але ў ЕС гэта прынята рабіць таемна, не афішуючы дадзеныя сустрэчы, а не так адкрыта, як прэзідэнт Літвы Грыбаўскайтэ, блытаючы публічную палітыку з прыватнай. Адносіны Літвы з Польшчай і Беларусска вельмі

шкодзяць яе міжнароднаму іміджу і выклікаюць супраць Літвы грамадскую думку ў Еўрасаюзе.

«Economist» (Вялікабрытанія)

Тым часам афіцыйны Мінск, нягледзячы на ўсе чаканні сусветнай грамадскасці, намеру змякчыць сітуацыю не дэманструе. Эксперты ў Мінску адзначаюць, што ў партасць Лукашэнкі ўжо выклікае раздражненне нават у Масквы, якая першапачаткова займала мякчайшую пазіцыю, чым Брусэль і Вашынгтон. Глава МЗС РФ Сяргей Лаўроў заявіў пра тое, што лічыць «непрыемальнымі» арышты палітычных апанентаў Лукашэнкі. «Беларусь — наша братэрская краіна, стратэгічны партнёр, але гэта не значыць, што мы заплушчым вочы на парушэнне асноўных правоў і свабод», — сказаў ён.

«Независимая газета» (Расія)

▶ ФЕСТИВАЛІ

ДОБРАЯ НАВІНА
ДЛЯ «ТАЎКАЧЫКАЎ»

Анатолий МЯЛЬГУЙ

«Таўкачыкі» — традыцыйны беларускі фолк-фэстываль, які абавязаны сваім узнікненнем і канцэртнаму жыццю аднаму чалавеку — музыканту і прадзюсару Юрыю Выдронку.

Фэст меў статус незалежнага і ўсю сваю гісторыю існаваў з фінансавай і арганізацыйнай дапамогай асоб і арганізацый, якія былі зацікаўленыя ў развіцці нацыянальнай культуры, у прапагандзе песеннай спадчыны нашага народа. «Таўкачыкі» займелі станоўчы водгук у прэсе, у асяродках прафесіяналаў і знаўцаў нацыянальнага фальклору як феномену сучаснага музычнага мастацтва. Не заўважаць яго ўплыў на сучасны фальклор у розных яго вымярэннях стала немагчыма. Вынікам папулярнасці гэтай музычнай падзеі стала тое, што цяпер фолк-фэст «Таўкачыкі ад Юрыя Выдронка. Зімовыя святкі» быў упершыню падтрыманы Міністэрствам культуры Рэспублікі Беларусь.

Канешне, гэтая акалічнасць стала для Юрыя Выдронка, для яго аднадумцаў вельмі добрым падмуркам для рэалізацыі новых фестывальных ідэй. Бо патранат Міністэрства культуры абяцаў новыя магчымасці ў рэалізацыі даўніх задум Юрася адносна захавання нацыянальных песенных скарбаў, а таксама распрацоўкі новых форм існавання і фіксацыі нацыянальнага фальклору ў сучасных умовах. Але падтрымка дзяржавы незалежнага фэсту магла азначаць і ціск на яго арганізатараў як па зместу фестывальных канцэртаў, так і па складу ўдзельнікаў. Таму многія шматгадовыя наведвальнікі «Таўкачыкаў» з трывогай ішлі ў канцэртную залу Беларускай дзяржаўнай філармоніі з думкамі: ці не ператварыліся «Таўка-

чыкі», незалежны фолк-фэст, у «мерапрыемства» кшталту «Славянскага базару» ці «Дажынак»?

Але першыя ж акорды фэсту адкінулі нашы трывогі. Фармат фестывалю як вольнай канцэртнай пляцоўкі для прэзентацыі розных форм існавання беларускага фальклору не быў зменены. Традыцыйна для «Таўкачыкаў» фестываль распачаўся фолк-рокам з фірменным гучаннем этна-рок-шоў «UR'IA», што спалучалася з традыцыйнымі спевамі. Напоўніць залу Белдзяжфілармоніі незвычайнымі мелодыямі і гармоніямі, у якіх загучала традыцыйная песня «Шчодры вечар», дапамаглі Выдронку і яго гурту ўдзельніцы фальклорна-этнаграфічнага гурта з вёскі Ольніца Глускага раёна Магілёўскай вобласці. Далей эксперыменты працягнуліся яшчэ з большым драйвам, што адразу адбілася на настроі слухачоў. Яны з цікавасцю назіралі за цудоўнымі строямі, у якія былі апранутыя артысты гурта «UR'IA». Як высветлілася пазней, гэтыя касцюмы паводле здымкаў з фотаальбома Міхася Раманюка ўзораў давід-гарадоцка-тураўскага строю XVIII–XIX стагоддзяў аднавіла ўдзельніца гурта і дызайнер Вольга Рыжкова. І яшчэ адна неспадзяванка гэтага фестывалю: гурт «UR'IA» прадставіў свой абноўлены склад, які гэтым разам атрымаў сапраўднае музычнае «хрышчэнне». Яго цяперашнія ўдзельнікі ўпэўнены і якасна адыгралі рэпертуар, што быў створаны пад сталых прафесійных выканаўцаў, што цяпер па розных прычынах саступілі месца ў «UR'IA» больш маладым.

Ідэя інда-еўрапейскай часткі выступлення «UR'IA» палягала ў тым, каб пад мелодыю гурта, якая дала назву аднаму з альбомаў — «Калі-чакра», — яшчэ раз прадэманстраваць слухачам непарыўную гістарычную сувязь індыйскай і беларускай культур. Пад незвычайна для еўрапейскага слухача гарманізаваную і ры-

тмізаваную канву «Калі-чакры» сваё харэаграфічнае майстэрства прадэманстравалі ўдзельніцы гурта «Індывара» — адданыя прыхільніцы індыйскай культуры. Дарэчы, у адрозненне ад мінулага года, калі «Індывара» прадстаўляла ўзоры індыйскіх танцаў «сола», у гэтым годзе імі была створана сумесная з вакаліткамі «UR'IA» харэаграфічная кампазіцыя стылю Бхаратанатцям. Яркая па каляровай гаме, дынамічнае музычнае шоу з вялікім захапленнем было сустрэта слухачамі апладысментамі.

Многія прыхільнікі і наведвальнікі «Таўкачыкаў» ведаюць іх унікальную асаблівасць — у праграме фэсту абавязкова будзе прадстаўлены ўзоры аўтэнтычнай народнай творчасці, з якімі нельга пазнаёміцца ні на іншых фестывалюх, ні з праграм радыё, ні на тэлебачанні. Распачаць фестывальныя зімовыя святкі было даручана мінулага годна ўдзельнікам «Таўкачыкаў» на Дзяды — фальклорнаму ансамблю сярэдняй школы №3 горада Мінска пад кіраўніцтвам С. Яфімавай. І хоць «школьныя» калядкі былі ўзноўлены паводле этнаграфічных крыніц, дзіцячая неспасрэднасць і яскравасць не маглі не расчуліць сэрцы слухачоў, якія шчырымі апладысментамі аддалі належнае маленькім каля-

доўшчыкам. Адзін за аднымі на сцэну выходзілі этнаграфічныя гурты з вёсак Казальное, Обчын Любанскага раёна Мінскай вобласці, Дуброва Глускага раёна Магілёўскай вобласці.

Стала відавочна, што гэтым разам арганізатарамі фэсту была зроблена не толькі своеасабліва панарама народнай творчасці, а сапраўднае спеўнае спаборніцтва, ці, паводле сучаснай тэрміналогіі, батл этнаграфічных гуртоў! Бо кожны з іх адстойваў выканаўчы гонар свайго рэгіёну, імкнуўся давесці прыдзірлівай сталічнай публіцы сваю адметнасць і непаўторнасць. Таму калядныя спевы суправаджаліся старажытнымі абрадамі з нязменнымі героямі народнага эпасу — Звездаром, Казой, Мядзведзем, вясёлымі калядоўшчыкамі з пачастункамі, гульнямі, спевамі і тэатралізаванымі сцэнкамі. Светлыя твары простых жанчын, што з такім захапленнем спявалі для мінчан песні сваіх матуль і бабуль, яшчэ раз нагадвалі пра нашу адказнасць за захаванне агульнай нацыянальнай спадчыны.

Сапраўдны фурор на гэтым фестывалі здзейсніў фальклорны гурт «Мотальскія суседзі» пад кіраўніцтвам Эльміры Каткавец. Сапраўды, шчырыя і вынаходлівыя мотальцы пацвердзілі высо-

вы, якія ў сваім рамане «Пакутны век» зрабіў Васіль Якавенка. Письменник адзначыў: жыхары Моталы, якія «лічылі сябе грамадзянамі Вялікага Княства Літоўскага... у зносінах з шырокім светам вызначаліся добрым норавам і кемлівасцю...» Цікава, што ў складзе «Мотальскіх суседзяў» шмат моладзі, яна, відавочна, шануе сваю спадчыну, якая мае сваю палескую адметнасць як у мове, так і ў мясцовай трактоўцы агульнабеларускіх фальклорных каранёў.

Міжнародны статус фестывалю заўсёды надавалі госці, якія ў розныя гады правядзення фестывалю завіталі да нас з Польшчы, Украіны, Літвы. Гэтым разам еўрапейскі кантэкст канцэрта ўзмацніла сваімі меладычнымі спевамі чароўная госця «Таўкачыкаў» са Швецыі — спявачка Сафія Юліўсдотэр (Sofia Jliusdotter), якая пазнаёміла слухачоў з фальклорнымі напевамі гэтай суровай, але прыгожай паўночнай краіны, а таксама выканала некалькі найгрышай на шведскай флейце. Яе надзвычай высокі голас і вытанчаныя лірычныя мелодыі выклікалі сапраўдныя авацыі беларускіх слухачоў.

Па традыцыі, сцэна фестывалю была аддадзена сталым і маладым фолк-мадэрн-гуртам, якія прадставілі розныя адгалінаванні гэтага папулярнага ў Беларусі музычнага накірунку. Сваю праграму слухачам прадэманстравалі ўдзельнікі гурта «ALTANKA». Трэба заўважыць больш дасканалы вакальнае ўасабленне кампазіцыі, а таксама беларускую мову, якую пачаў выкарыстоўваць фронтмэн «ALTANKA» Дзмітрый Лук'янчык падчас вядзення канцэрта. Акрамя гэтага, наведвальнікі фестывалю зноў апладысментамі адзначылі віртуознае выканаўчае майстэрства музыкантаў гурта.

Цэльнае ўражанне пакінуў пасля свайго выступлення і гурт «BETAХ». Адрозна было бачна, што музыканты зацікаўлены ў тым, каб пра «BETAХ» казалі як пра стыльную фолк-каманду, як у сцэнічных касцюмах, так і па рэпертуару. Застаецца пажадаць цікавым выканаўцам больш актыўна ўдзельнічаць у фэстах і канцэртах дударскай тэматыкі (у складзе гурта два дудары), а таксама адмаўляцца ад рэпертуарных штампаў, шукаць сваю непаўторную тэматыку на сучаснай фальклорнай сцэне.

Як заўжды, фестываль «Таўкачыкі ад Юрыя Выдронка. Зімовыя святкі» завяршыўся на рок-хвалі. Яе «нагналі» ў залу Дзяржаўнай філармоніі вядомы фолк-рок-гурт «Бан-Жвірба» з Гомелю і сам Юрый Выдронка са сваёй камандай. Але сучасныя аранжыроўкі, фарсраваны гук гітар і рок-вакал не супярэчылі таму, што гучала ў выкананні этнаграфічных ансамбляў і гуртоў. Бо, як справядліва заўважыў калісьці музыкант гурта «Led Zeppelin» Джымі Пэйдж, рок — гэта і ёсць фальклор сучаснасці...

«Таўкачыкі-2011» сталі гісторыяй айчыннага фестывальнага руху. Відавочна, што з падтрымкай яго арганізатараў Мінкультам перспектыва фестывалю цяпер набыла новыя абрысы. Ведаю, што ў Юрыя Выдронка шмат ідэй і задумаў, каб зрабіць яго фэст агульнабеларускім фальклорным святам. Цяпер усе яны маюць добры шанец ажыццявіцца.

